

Sygn. akt II Ka 255/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Okręgowego **Magdalena Dąbrowska**

Protokolant **Katarzyna Bojnicka**

w obecności Prokuratora **Andrzeja Ołdakowskiego**

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2020 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 91 § 1 i 3 k.k.s w zb. z art. 65 § 1 i 3 k.k.s w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

z powodu apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 26 sierpnia 2020r. w sprawie IIK 424/19

orzeka:

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania w tym opłaty za postępowanie odwoławcze i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa;

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 255/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 26 sierpnia 2020 r. w sprawie II K 424/19

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w	

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. P.			
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	M. P.	Fakt nieprawidłowego określenia dochodu przez Sąd pierwszej instancji uzyskiwanego przez oskarżonego z gospodarstwa rolnego.	Zaświadczenie lekarskie (2 szt.)	148.
Karta informacyjna z leczenia szpitalnego.	149-150v.			
Karta informacyjna z leczenia szpitalnego (6 szt.)	151-163v.			
zaświadczenie lekarskie z dnia 22 września 2020 roku	164.			
2.1.2.2.	M. P.	Fakt konieczności partycypacji finansowej oskarżonego w	Zaświadczenie lekarskie (2 szt.)	148.

		koszty leczenia jego rodziców.	
Karta informacyjna z leczenia szpitalnego.	149-150v.		
Karta informacyjna z leczenia szpitalnego (6 szt.)	151-163v.		
zaświadczenie lekarskie z dnia 22 września 2020 roku	164.		

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
2.1.2.1	Zaświadczenia lekarskie	Sąd uznał, iż przedmiotowe dowody nie mają znaczenia dla ustalenia faktów, istotnych z punktu widzenia wymiaru kary w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu odwoławczego nie ma powodów aby kwestionować wiarygodność przedstawionych dokumentów jednakże zawarte w nich informacje świadczą wyłącznie

		o aktualnym stanie zdrowia oskarżonego i jego rodziców, nie wskazują natomiast na to w jaki sposób te okoliczności wpływają na warunki majątkowe i możliwości zarobkowe oskarżonego, co należy brać pod uwagę przy wymiarze kary grzywny.
Karty informacyjne z leczenia szpitalnego		

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oraz kary grzywny w wymiarze 500 (pięćset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 200 (dwieście) złotych spowodowaną naruszeniem przez Sąd I instancji przy wymiarze kary okoliczności o jakich mowa w art. 12 k.k.s., 13 k.k.s. oraz art. 53 § 2 k.k., a mianowicie faktu przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzuconego mu czynu, wyrażeniu przez niego szczerego żalu i skruchy w związku z popełnionym czynem, co skutkowało wymierzeniem kary znacznie surowszej aniżeli winna być wymierzona przy uwzględnieniu w/ w okoliczności łagodzących.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Jak trafnie wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie każda wadliwość rozstrzygnięcia o wymiarze kary może stanowić usprawiedliwioną podstawę odwoławczą, lecz jedynie jej kwalifikowana postać, wyrażająca się orzeczeniem kary "rażąco" niewspółmiernej. Przez rażącą niewspółmierność kary rozumieć należy różnicę między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw sądowego wymiaru kary. Chodzi tu o różnicę zasadniczej natury, oczywistą, rzucającą się w oczy i nie dającą się zaakceptować nieproporcjonalność kary orzeczonej w stosunku do kary sprawiedliwej, zasłużonej (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2006 r. SNO 28/06). W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji prawidłowo zastosował dyrektywy sądowego wymiaru kary o których mowa w art. 12 i 13 k.k.s. oraz w art. 23 § 3 k.k.s., a wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Faktem jest, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jednakże nie było to z jego strony jakąś okolicznością, która miałaby być postrzegana wyjątkowo. Oskarżony został zatrzymany gdy handlował papierosami, tak naprawdę nie miał czego kwestionować. Wyrażenie zaś przez oskarżonego szczerego żalu i skruchy podnoszone przez obrońcę pozostawia wiele do</p>	

życzenia. Oskarżony sam przyznał, iż handluje nielegalnie papierosami z chęci zysku, a zakończenie swojej działalności deklaruje wyłącznie w związku z zamykaniem granic i utrudnianiem handlu. Ponadto nie może z pola widzenia umknąć fakt, iż oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw i był już uprzednio trzykrotnie karany za podobne przestępstwo skarbowe. Apelujący nie wykazał również należyte podnoszonych przez siebie okoliczności w zakresie dochodów osiąganych przez oskarżonego z gospodarstwa rolnego oraz wydatków związanych z leczeniem rodziców - nie przedstawił chociażby rachunków, bądź faktur związanych z zakupem nawozów i medykamentów. Jak trafnie podkreślił w swoim uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji - grzywna musi stanowić realnie odczuwalną dolegliwość. Nadto wskazać należy, że formułując zarzuty apelujący zarzucił Sądowi Rejonowemu jedynie rażącą niewspółmierność kary. W treści uzasadnienia zaś wskazywał, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił dochód oskarżonego, co powinno prowadzić do wysunięcia zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Okręgowy odniósł się jednak do tych okoliczności oceniając dowody wskazane przez skarżącego na poparcie swych twierdzeń.

Wniosek

Wniosek o zmianę wyroku Sądu I instancji w części dotyczącej orzeczenia o wymiarze kary i wymierzenie oskarżonemu M. P. kary 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

wynoszący 2 (dwa) lata oraz karę grzywny w wysokości 130 (sto trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd odwoławczy uznał wniosek za niezasadny wobec braku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k.		

<i>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</i>	<i>PODLEGAJĄCE</i>	
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
<i>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</i>		
<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie o wymierzeniu oskarżonemu kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 200 (dwieście) złotych (pkt 1 zaskarżonego wyroku) oraz rozstrzygnięcia z pkt 2, 3 i 4 zaskarżonego wyroku jako związane z wymierzoną oskarżonemu karą.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Stosownie do treści art. 433 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty		

stawiane rozstrzygnięciu - również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art. 447 § 1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art. 435, art. 439 § 1, art. 440 i art. 455. Sąd odwoławczy rozpoznał niniejszą sprawę w granicach zaskarżenia tj. w zakresie całości rozstrzygnięcia o karze (art. 447 § 2 k.p.k.) oraz w granicach zarzutów sformułowanych przez obrońcę w apelacji. Podkreślić należy, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą tzw. bezwzględne przyczyny odwoławcze, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

Zgodnie art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. orzeczenie ulega uchyleniu lub zmianie w razie stwierdzenia rażącej niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka. Zarzut niewspółmierności kary podniesiony w apelacji obrońcy jest niezasadny, a zatem nie ma podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia. Wobec powyższego Sąd odwoławczy po rozpoznaniu środka odwoławczego utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji stosownie do treści art. 437 § 1 in principio k.p.k.

Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia

5.3.1.1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylecia

5.3.1.2.1.

Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty za postępowanie odwoławcze i przejął je na rachunek Skarbu Państwa w myśl art. 624 § 1 k.p.k. albowiem przemawiają za tym względy słuszności z uwagi na wymierzenie oskarżonemu dotkliwej kary finansowej.

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie z pkt 1 zaskarżonego wyroku dotyczące kary oraz rozstrzygnięcia z pkt 2, 3 i 4 zaskarżonego wyroku jako związane z wymierzoną oskarżonemu karą.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana